

Ιερά Σύνοδος: “Ουσιαστική δικαίωση των θυσιών των Κυπρίων αδελφών μας” - Εγκύκλιος για τα 50 χρόνια από την βάρβαρη τουρκική εισβολή

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος](#)

“Ο Κυ-πρια-κός Λα-ός, κα-θό-λη την διά-ρκεια της ά-δι-κης, α-πα-ρά-δε-κτης και α-δι-α-νό-η-της για κά-θε πο-λι-τι-σμέ-νο έ-θνος καταλήψεως, βρί-σκε-ται κυ-ρι-ο-λε-κτι-κώς ε-πί των α-γω-νι-στι-κών ε-πάλ-ξε-ων. Α-παι-τεί την ε-πι-κρά-τη-ση της δι-και-ο-σύ-νης, της α-λή-θει-ας και της ει-ρή-νης”. Αυτό αναφέρει, μεταξύ άλλων, η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της [Εκκλησίας της Ελλάδος](#) με αφορμή τη συμπλήρωση πενήντα χρόνων από την [τουρκική εισβολή στην Κύπρο](#) και την παράνομη κατοχή του 37 % των εδαφών της νήσου.

Η Ι-ε-ρά Σύ-νο-δος α-ποφά-σι-σε να συμ-με-τά-σχει στην θλι-βε-ρή αυ-τή

ε-πέ-τει-ο με την α-πο-στο-λή της **Συνο-δι-κής Εγ-κυ-κλί-ου**, η ο-ποί-α θα α-να-γνω-σθεί α-νά την ελ-λη-νι-κή ε-πι-κρά-τεια, και, α-κο-λού-θως, με την δι-ορ-γά-νω-ση δι-α-φό-ρων άλ-λων εκ-δη-λώ-σε-ων, ό-πως **Ε-πι-στη-μο-νι-κού Συ-νε-δρί-ου για την χρι-στι-α-νι-κή πα-ρά-δο-ση της Κύ-πρου** και την α-νεί-πω-τη κα-τα-στρο-φή Να-ών, Μο-νών και μνη-μεί-ων χρι-στι-α-νι-κής λα-τρεί-ας, που προκλήθηκε α-πό το μέ-νος των ει-σβο-λέ-ων. Το εν λό-γω Συ-νέ-δριο θα δι-ορ-γα-νω-θεί α-πό την Ει-δι-κή Συ-νο-δι-κή Ε-πι-τρο-πή Πο-λι-τι-στι-κής Ταυ-τό-τη-τος και θα πραγ-μα-το-ποι-η-θεί κα-τά το πρώ-το δε-κα-πεν-θή-με-ρο του προ-σε-χούς Δε-κεμ-βρί-ου.

Στη Συνοδική Εγκύκλιο τονίζεται ότι “ως Έλ-λη-νες ο-φεί-λου-με στην ι-στο-ρί-α, στους δε-σμούς αί-μα-τος και, πρώ-τι-στα, στην κοι-νή μας πί-στη στον Κύ-ριο Ι-η-σού Χρι-στό και την κοι-νή Μη-τέ-ρα μας, την Ορ-θό-δο-ξη Εκ-κλη-σί-α, να καλ-λι-ερ-γού-με την συ-νεί-δη-ση ό-τι ο Ελ-λη-νι-σμός της Κύ-πρου και της Ελ-λά-δος εί-μα-στε έ-να σώ-μα και έ-να πνεύ-μα ό-τι η Κύ-προς α-πο-τε-λεί το τε-λευ-ταί-ο προ-πύρ-γιο του Ελ-λη-νι-σμού στην Α-να-το-λή ό-τι η Κύ-προς εί-ναι έ-να μέ-ρος του Έ-θνους μας”.

Η Ιερά Σύνοδος χαρακτηρίζει συγκινητική την κίνηση του **Αρ-χι-ε-πισκόπου Κύ-πρου κ.κ. Γε-ωργίου** και της πε-ρί Αυ-τόν Ι-ε-ρά Σύ-νο-δος, κα-θώς και του Χρι-στε-πώ-νυ-μου Κυπριακού λα-ού, όπου σε σχε-τι-κή ε-πι-στο-λή προς την Ι-ε-ρά Σύ-νο-δο της Εκ-κλη-σί-ας της Ελ-λά-δος ευ-χα-ρι-στούν την Εκ-κλη-σί-α και ο-λό-κλη-ρο τον Ελ-λη-νι-κό λα-ό “για την συ-νε-χή και στα-θε-ρή υ-πο-στή-ρι-ξη της Ελ-λά-δος στα δί-και-α και αυ-το-νό-η-τα αι-τή-μα-τά τους και τους α-γώ-νες τους για την ε-πι-κρά-τη-ση της νο-μι-μό-τη-τας και την α-πο-κα-τά-στα-ση του -δι-καίου υπέρ της η-ρω-ο-θρέμ-μο-νος Κύ-πρου”.

“Η Εκκλησί-α μας δεν παύ-ει να προ-σεύ-χε-ται για την ε-πι-κρά-τη-ση της ει-ρή-νης και της δι-και-ο-σύ-νης σε ο-λό-κλη-ρο τον κό-σμο και δεν παύ-ει να μας υ-πεν-θυ-μί-ζει ό-τι μό-νο με την α-φο-μοί-ω-ση του Ευ-αγ-γε-λι-κού πνεύ-μα-τος, του Σταυ-ρού και της Α-να-στά-σε-ως του Χρι-στού, ο άν-θρω-πος θα παύ-σει να α-δι-κεί, να φο-νεύ-ει, να κα-τα-πα-τεί το δί-και-ο, να φι-μώ-νει την α-λή-θεια, να φυ-γα-δεύ-ει την ε-λευ-θε-ρί-α. η Εκκλησί-α ερ-γά-ζε-ται με την δύ-να-μη του Α-γί-ου Πνεύ-μα-τος για τον εξαν-θρω-πι-σμό του αν-θρώ-που, για να γί-νει η γη Πα-ρά-δει-σος και πρό-γευ-ση της Βα-σι-λεί-ας του Θε-ού. Ας ευ-χη-θού-με οι θυ-σί-ες των Κυ-πρί-ων α-δελ-φών μας για την Ελευ-θε-ρί-α να δι-και-ω-θούν ου-σι-α-στι-κά. Κά-τι που θα γί-νει μό-νον ό-ταν ο Ελ-λη-νι-σμός της Κύ-πρου κα-τορ-θώ-σει να ζή-σει α-λη-θι-νά ε-λεύ-θε-ρος, απαλ-λαγ-μέ-νος α-πό την στρα-τι-ω-τι-κή κα-το-χή και α-πό άλ-λες μορ-φές επα-χθών α-νε-λεύ-θε-ρων ε-ξαρ-τή-σε-ων”, καταλήγει η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος:

Πρός

τό Εύσεβές Πλήρωμα

τῆς Ἀ-γι-ω-τά-της Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος

Ἐ-φέ-τος, ὡς γνω-στόν, συμ-πλη-ρώ-νον-ται πε-νήν-τα χρό-νια ἀ-πό τῆς, πα-ρά παῖ-σαν ἔν-νοι-αν δι-καί-ου, τουρ-κι-κῆς εἰ-σβο-λῆς στήν ἀ-πο-στο-λο-δι-ά-βα-τη, ἀ-γι-ο-τό-κο καί μαρ-τυ-ρι-κή νῆ-σο τῆς Κύ-πρου. Ὡς ἐκ τού-του, ἡ Ἱ-ε-ρά Σύ-νο-δος τῆς Ἀ-γι-ω-τά-της Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος ἀ-πε-φά-σι-σε νά συμ-με-τά-σχει στήν θλι-βε-ρή αὐ-τή ἐ-πέ-τει-ο μέ τήν ἀ-πο-στο-λή τῆς με-τά χειρ-ας Συνο-δι-κῆς Ἐγ-κυ-κλί-ου, ἡ ὁ-ποί-α θά ἀ-να-γνω-σθεῖ ἀ-νά τήν ἐλ-λη-νι-κή ἐ-πι-κρά-τεια, καί, ἀ-κο-λού-θως, μέ τήν δι-ορ-γά-νω-ση δι-α-φό-ρων ἄλ-λων ἐκ-δη-λώ-σε-ων, ὅ-πως Ἐ-πι-στη-μο-νι-κοῦ Συ-νε-δρί-ου γιά τήν χρι-στι-α-νι-κή πα-ρά-δο-ση τῆς Κύ-πρου καί τήν ἀ-νεί-πω-τη κα-τα-στρο-φή Να-ῶν, Μο-νῶν καί μνη-μεί-ων χρι-στι-α-νι-κῆς λα-τρεί-ας, πού προκλήθηκε ἀ-πό τό μέ-νος τῶν εἰ-σβο-λέ-ων.

Τό ἐν λό-γῳ Συ-νέ-δριο θά δι-ορ-γα-νω-θεῖ ἀ-πό τήν Εἰ-δι-κή Συ-νο-δι-κή Ἐ-πι-τρο-πή Πο-λι-τι-στι-κῆς Ταυ-τό-τη-τος καί θά πραγ-μα-το-ποι-η-θεῖ, σὺν Θεῷ, κα-τά τό πρῶ-το δε-κα-πεν-θή-με-ρο τοῦ προ-σε-χοῦς Δε-κεμ-βρί-ου.

Δυ-στυ-χῶς, κα-τό-πιν τῆς ὡς ἄ-νω εἰ-σβο-λῆς, συ-νε-χί-ζε-ται ἡ ἀ-πα-ρά-δε-κτη κα-το-χή τοῦ 37% τῶν ἐ-δα-φῶν τῆς Κύ-πρου. Ἐ-δῶ ἅς υ-πεν-θυ-μί-σου-με ὅ-τι με-τά τά δρα-μα-τι-κά γε-γο-νό-τα τοῦ Ἰ-ου-λί-ου τοῦ 1974 ἀ-κο-λού-θη-σε μία ἀ-νε-λέ-η-τη ἐ-θνι-κή ἐκ-κα-θά-ρι-ση, ἡ ὁ-ποί-α, ἐ-κτός τῶν ἄλ-λων, εἶ-χε ὡς

ἀπο-τέ-λε-σμα τόν βί-αι-ο ἐ-κτο-πι-σμό πε-ρισ-σο-τέ-ρων τοῦ 1/3 τῶν Ἑλ-λή-νων κα-τοί-κων τῆς Κύ-πρου, τήν δο-λο-φο-νί-α 6.000 καί πλέον ἀν-θρώ-πων καί τήν αἰχ-μα-λω-σί-α ἄλ-λων 2.000, οἱ πλεῖ-στοι τῶν ὁ-ποί-ων ἐ-ξε-τε-λέ-σθη-σαν, ἀ-κο-λού-θως, ἐν ψυ-χρῶ, ἐνῶ 1.619 παραμένουν ἀκόμη ἀγνοούμενοι.

Πε-ρισ-σό-τε-ροι ἀ-πό 520 Να-οί τῆς δει-νο-πα-θού-σης Νή-σου, κοι-μη-τή-ρια καί τά-φοι προ-γό-νων καί ἄλ-λα σε-βά-σμα-τα βε-βη-λώ-θη-καν καί ἐ-ξα-κο-λου-θοῦν νά βε-βη-λώ-νον-ται, δε-δο-μέ-νου ὅ-τι ἀ-πώ-τε-ρος στό-χος τοῦ εἰ-σβο-λέ-ως εἶ-ναι ὁ ἀ-φα-νι-σμός κά-θε ἱ-χνους πού ἐ-πι-μαρ-τυ-ρεῖ καί τεκ-μη-ρι-ώ-νει τό ἐλ-λη-νι-κό καί χρι-στι-α-νι-κό πα-ρελ-θόν τῆς Κύ-πρου.

Ὁ Κυ-πρια-κός Λα-ός, κα-θό-λη τήν διά-ρκεια τῆς ἄ-δι-κης, ἀ-πα-ρά-δε-κτης καί ἀ-δι-α-νό-η-της γιά κά-θε πο-λι-τι-σμέ-νο ἔ-θνος καταλήψεως, βρί-σκε-ται κυ-ρι-ο-λε-κτι-κῶς ἐ-πί τῶν ἀ-γω-νι-στι-κῶν ἐ-πάλ-ξε-ων. Ἀ-παι-τεῖ τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς δι-και-ο-σύ-νης, τῆς ἀ-λή-θει-ας καί τῆς εἰ-ρή-νης. Ζη-τεῖ τήν ἀ-πο-χώ-ρη-ση τῶν τουρ-κι-κῶν στρα-τευ-μά-των κα-το-χῆς, κα-θώς καί ὁ-λων τῶν ἐ-ποί-κων. Ἀ-ξι-ώ-νει τήν ἐ-πι-στρο-φή τῶν ἐ-κτο-πι-σθέν-των Ἑλ-λη-νο-κυ-πρί-ων προ-σφύ-γων στίς ἐ-στί-ες τῶν προ-γό-νων τους, κατ' ἐ-φαρ-μο-γὴν τῶν ἀ-πα-ρα-γρά-πτων ἀν-θρο-πί-νων δι-και-ω-μά-των καί τῶν ἀρ-χῶν τῆς Ἑ-νω-μέ-νης Εὐ-ρώ-πης.

Στό ση-μεῖ-ο αὐ-τό πρέ-πει νά ἐ-πι-ση-μά-νου-με ὅ-τι ὡς Ἑλ-λη-νες ὁ-φεί-λου-με στήν ἱ-στο-ρί-α, στούς δε-σμούς αἱ-μα-τος καί, πρῶ-τι-στα, στήν κοι-νή μας πί-στη στόν Κύ-ριο Ἰ-η-σοῦ Χρι-στό καί τήν κοι-νή Μη-τέ-ρα μας, τήν Ὁρ-θό-δο-ξη Ἑκ-κλη-σί-α, νά καλ-λι-ερ-γοῦ-με τήν συ-νεί-δη-ση ὅ-τι ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός τῆς Κύ-πρου καί τῆς Ἑλ-λά-δος εἶ-μα-στε ἔ-να σῶ-μα καί ἔ-να πνεῦ-μα· ὅ-τι ἡ Κύ-προς ἀ-πο-τε-λεῖ τό τε-λευ-ταῖ-ο προ-πύρ-γιο τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ στήν Ἀ-να-το-λή· ὅ-τι ἡ Κύ-προς εἶ-ναι ἔ-να μέ-ρος τοῦ Ἑ-θνους μας. Μέ-ρος τό ὁ-ποῖ-ο κιν-δυ-νεύ-ει καί ἀ-πει-λεῖ-ται δια-ρκῶς καί με-θο-δευ-μέ-να. Γι' αὐ-τό πρέ-πει νά βρι-σκό-μα-στε μέ κά-θε τρό-πο στό πλευ-ρό τῶν Κυ-πρί-ων ἀ-δελ-φῶν μας. Μά-λι-στα, εἶ-ναι ἰ-δι-αι-τέ-ρως συγ-κι-νη-τι-κό ὅ-τι ὁ Μα-κα-ρι-ώ-τα-τος Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου κ. Γε-ώρ-γιος καί ἡ πε-ρί Αὐ-τόν Ἰ-ε-ρά Σύ-νο-δος, κα-θώς καί ὁ Χρι-στε-πώ-νυ-μος Κυ-πρια-κός λα-ός, σέ σχε-τι-κή ἐ-πι-στο-λή πρός τήν Ἰ-ε-ρά Σύ-νο-δο τῆς Ἑκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος εὐ-χα-ρι-στοῦν τήν Ἑκ-κλη-σί-α μας καί ὁ-λό-κλη-ρο τόν Ἑλ-λη-νι-κό λα-ό γιά τήν συ-νε-χῆ καί στα-θε-ρή ὑ-πο-στή-ρι-ξη τῆς Ἑλ-λά-δος στά δί-και-α καί αὐ-το-νό-η-τα αἰ-τή-μα-τά τους καί τούς ἀ-γῶ-νες τους γιά τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς νο-μι-μό-τη-τας καί τήν ἀ-πο-κα-τά-στα-ση τοῦ -δι-καίου ὑπέρ τῆς ἡ-ρω-ο-θρέμ-μο-νος Κύ-πρου.

Χά-ριν τῆς ἱ-στο-ρί-ας ἅς ἀ-να-φέ-ρου-με ὅ-τι καί οἱ Κύ-πριοι ἀ-δελ-φοί μας συμ-με-τεῖ-χαν στούς ἀ-γῶ-νες τῆς Ἑλ-λά-δος ἔ-ναν-τι τῶν ποι-κί-λων ἐχθρῶν της, πα-ρά τίς ἀν-τί-ξο-ες συν-θῆ-κες. Ἐ-πί πα-ρα-δείγ-μα-τι, ὁ ἐ-θνο-μάρ-τυ-ρας Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου Κυ-πρια-νός (1756 - 1821) εἶ-χε ἀλ-λη-λο-γρα-φί-α μέ

τόν Ἀ-λέ-ξαν-δρο Ὑ-ψη-λάν-τη κα-τά τήν διά-ρκεια προ-ε-τοι-μα-σί-ας τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἐ-πα-να-στά-σε-ως τοῦ 1821. Τό-σο ὁ ἴ-διος, ὅ-σο καί ἄλ-λοι κλη-ρι-κοί καί πρού-χον-τες τῆς Κύ-πρου μυ-ή-θη-καν στήν Φι-λι-κή Ἐται-ρί-α καί συ-νέ-βα-λαν στόν Ἀ-γῶ-να ὅ-χι μό-νο μέ χρη-μα-τι-κή βο-ή-θεια, ἀλ-λά καί μέ τήν κρυ-φή ἔ-λευ-ση πολ-λῶν Κυ-πρί-ων στήν Ἑλ-λά-δα, οἱ ὁποῖ-οι πό-τι-σαν μέ τό αἶ-μα τους τό δέν-δρο τῆς Ἐ-λευ-θε-ρί-ας. Ἡ μαρ-τυ-ρι-κή με-γα-λό-νη-σος Κύ-προς εἶ-χε συ-νεί-δη-ση τοῦ Πα-νελ-λη-νί-ου χα-ρα-κτη-ρα τῆς Ἐθνε-γερ-σί-ας, ἐ-ξαι-τί-ας τῆς ἐλ-λη-νι-κό-τη-τος τῆς Κυ-πρια-κῆς ψυ-χῆς. Μό-νο στήν ἄ-τυ-χη μά-χη τῶν Ἀ-θη-νῶν τό 1827, ἐ-κα-τόν τριά-ντα παλληκάρια τῆς Κύ-πρου ἔ-δω-σαν τήν ζω-ή τους γιά τόν κοι-νό Ἀ-γῶ-να καί τήν Ἐ-λευ-θε-ρί-α τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ. Τό ἴ-διο ἔ-πρα-ξαν Ἑλ-λη-νες Κύ-πριοι καί στούς Βαλ-κα-νι-κούς Πο-λέ-μους τοῦ 1912 – 1913, στόν Αὐ-το-νο-μια-κό Ἀ-γῶ-να τῆς Βο-ρεί-ου Ἡ-πεί-ρου τό 1914 καί στήν ἐ-πι-κή ἐ-ξόρ-μη-ση τοῦ 1940. Τό αἶ-μα τους χύ-θη-κε ὡς σπον-δή στόν βω-μό τῆς Ὁρ-θο-δο-ξί-ας καί τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ.

Τέ-κνα ἐν Κυ-ρί-ῳ ἁ-γα-πη-τά,

Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας δέν παύ-ει νά προ-σεύ-χε-ται γιά τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς εἰ-ρή-νης καί τῆς δι-και-ο-σύ-νης σέ ὁ-λό-κλη-ρο τόν κό-σμο· καί δέν παύ-ει νά μᾶς ὑ-πεν-θυ-μί-ζει ὅ-τι μό-νο μέ τήν ἁ-φο-μοί-ω-ση τοῦ Εὐ-αγ-γε-λι-κοῦ πνεύ-μα-τος, τοῦ Σταυ-ροῦ καί τῆς Ἀ-να-στά-σε-ως τοῦ Χρι-στοῦ, ὁ ἄν-θρω-πος θά παύ-σει νά ἁ-δι-κεῖ, νά φο-νεύ-ει, νά κα-τα-πα-τεῖ τό δί-και-ο, νά φι-μώ-νει τήν ἀ-λή-θεια, νά φυ-γα-δεύ-ει τήν ἐ-λευ-θε-ρί-α. Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α ἐρ-γά-ζε-ται μέ τήν δύ-να-μη τοῦ Ἀ-γί-ου Πνεύ-μα-τος γιά τόν ἐξαν-θρο-πι-σμό τοῦ ἄν-θρώ-που, γιά νά γί-νει ἡ γῆ Πα-ρά-δει-σος καί πρό-γευ-ση τῆς Βα-σι-λεί-ας τοῦ Θε-οῦ.

Ἄς εὐ-χη-θοῦ-με οἱ θυ-σί-ες τῶν Κυ-πρί-ων ἁ-δελ-φῶν μας γιά τήν Ἐλευ-θε-ρί-α νά δι-και-ω-θοῦν οὐ-σι-α-στι-κά. Κά-τι πού θά γί-νει μό-νον ὅ-ταν ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός τῆς Κύ-πρου κα-τορ-θώ-σει νά ζή-σει ἀ-λη-θι-νά ἐ-λεύ-θε-ρος, ἀπαλ-λαγ-μέ-νος ἀ-πό τήν στρα-τι-ω-τι-κή κα-το-χή καί ἀ-πό ἄλ-λες μορ-φές ἐπα-χθῶν ἀ-νε-λεύ-θε-ρων ἐ-ξαρ-τή-σε-ων.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Θεόκλητος

† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Παντελεήμων

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἀμφιλόχιος

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης